

# Sen Öldükten Sonra

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 02 Eylül 2025



Sen öldükten sonra mı? Bir bilsen neler oldu,  
İnanmazsın üstadım, tavada sucuk kaldı.  
Ters köşesin değil mi? Sandın Kul Fikret öldü,  
Sen öldükten sonra mı? Gözlerin açık kaldı.

Şiir senin neyine, maviye sürgün müsün?  
Ajda gibi bu yaşta pürüzsüz gergin misin?  
Sapla, saman demişsin yoksa çok yorgun musun?  
Demek koca sofradan geriye cacık kaldı.

Ölümün saati yok, ne sandın ki sen öyle?  
Kafayı mı üşüttün, kalınca morgta söyle?  
Münker, Nekir yoldadır, ellerinde ok, yay'la  
Üşüyorum dersin ya; sırtında gocuk kaldı.

Sabrın sonu selamet ısınacak oralar,  
Hele biraz azalsın sıratla ki sıralar,  
Pofuduk olsan n'olur çekilince kuralar,  
Deme beni yakmayın cebimde böcük kaldı.

Çölde serap görürsün, ya da belki Rüya'yı  
İşi bitmiş der ama; esirgemez duayı,  
Sen öldün haddini bil, konuşma dayı dayı,  
Kokma diye koymuştuk, üstünde bıçak kaldı.

Hatırla nasıl gitti, dedeni ve neneni,  
Madem ki bağlamışlar, o konuşkan çeneni,  
Unut gitsin istersen, geçen yetmiş seneni,  
Ne mihrap ne de Cami, can gitti acık kaldı.

Memleketin halini varsın konuşsun Millet  
Diyeceksin bu adam, yemin olsun ki illet,  
Ne yapayım azizim, kes bana da bir bilet,  
Kocaman oldum ama, içim hep çocuk kaldı.

Kul Fikret gözde yaşla, gülerken için için  
Hazır olan imama, uyduk bak senin için  
Üstat Sami geliyor açın yolları açın.  
Belki de akıllanır, yıllarca kaçık kaldı.

Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret)  
31 Ağustos 2025 Saat 20.05  
Güzelçamlı/Kuşadası